

نفت و انرژی

انرژی

کاهش ۷ درصدی مصرف سوخت پس از طرح جدید بنزینی دولت

سختگیری دولت از کاهش ۷ درصدی مصرف سوخت و افزایش ۱۲ درصدی مصرف سیی ان جی در کشور خبر داد.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت در دوازدهمین نشست خبری دولت که در سازمان امور مالیاتی بر گزار شد، در پاسخ به پرسشی درباره افزایش نرخ سووم بنزین، میزان صرفه جویی و درآمد حاصل از اجرای این طرح اظهار کرد: بر اساس آمار ارائه شده، مصرف سوخت در بازه زمانی یادشده ۷ درصد کاهش یافته و مصرف CNG نیز ۱۲ درصد افزایش داشته است. وی با اشاره به نقش استفاده از گاز طبیعی فشرده در کاهش مصرف بنزین گفت: افزایش استفاده از CNG می تواند به صرفه جویی در مصرف بنزین و کاهش آلودگی هوا کمک کند.

سخنگوی دولت همچنین با تأکید بر ضرورت توسعه حمل و نقل عمومی، از مشارکت شهروندان و کارکنان دولت در پوشش سه‌شنبه‌های بدون خودرو قدر دانی کرد و گسترش زیر ساخت‌های حمل و نقل عمومی را یکی از راهکارهای کاهش مصرف سوخت دانست. مهاجرانی با اشاره به پیامدهای افزایش مصرف بنزین اظهار کرد: در صورت افزایش مصرف، کشور به واردات بیشتری نیاز پیدا می‌کرد.

وی درباره میزان درآمد حاصل از اجرای طرح جدید بنزین نیز اعلام کرد که هنوز بر آوردی در این زمینه انجام نشده است. سخنگوی دولت در عین حال تأکید کرد که منابع حاصل از صرفه جویی در مصرف بنزین برای امور معیشتی مردم اختصاص خواهد یافت.

توسعه انرژی خورشیدی فراتر از افزایش ظرفیت تولید است

رئیس پژوهشگاه نیرو بر ضرورت توسعه همزمان شبکه، ذخیره سازی و ساخت داخل در صنعت خورشیدی تأکید کرد.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، امیر دودایی نژاد، رئیس پژوهشگاه نیرو، در هشتمین کنفرانس نیروگاه‌های خورشیدی با تأکید بر ضرورت برنامه‌ریزی یکپارچه در توسعه انرژی‌های خورشیدی اظهار کرد: افزایش ظرفیت تولید نباید به‌تنهایی به‌عنوان هدف در نظر گرفته شود، بلکه هم‌زمان با توسعه ظرفیت، آدامگی شبکه، نیازهای مصرف، امکان ذخیره‌سازی، محدودیت‌های مکانسی و کیفیت تجهیزات نیز باید مورد توجه قرار گیرد. وی افزود: با توجه به وسعت جغرافیایی کشور و گستردگی شبکه برق، بی‌توجهی به این ملاحظات می‌تواند به سرمایه‌گذاری در ظرفیت‌هایی منجر شود که امکان بهره‌برداری مؤثر از آن‌ها وجود ندارد. از این‌رو، برنامه‌ریزی یکپارچه و متوازن برای توسعه نیروگاه‌های خورشیدی ضروری است. دودایی‌نژاد با اشاره به اهمیت توسعه فناوری و ساخت داخل تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی گفت: در دو سال گذشته تلاش‌های زیادی برای تأمین سریع تجهیزات مورد نیاز انجام شده است، اما برای دستیابی به توسعه‌ای متوازن و پایدار، باید توسعه فناوری و توان تولید داخل نیز در اولویت قرار گیرد. رئیس پژوهشگاه نیرو ادامه داد: شرایط تولید و تأمین جمله تولید نپل و تجهیزات مرتبط، ممکن است حمایت از سرمایه در گردش تولیدکنندگان و ایجاد فضای رقابتی ضرورت داشته باشد، درحالی‌که در بخش‌های دیگر به سرمایه‌گذاری فناوریانه، سرمایه‌گذاری مشترک با طرف‌های خارجی یا انتقال فناوری نیاز است. وی تصریح کرد: سیاست‌گذاری در این حوزه باید متناسب با نیاز هر بخش و با انتخاب ابزار حمایتی مناسب انجام شود. همچنین، توسعه فناوری نباید صرفاً با درصد ساخت داخل سنجیده شود، بلکه دستیابی به تجهیزات با کیفیت و دارای قابلیت رقابت اقتصادی نیز باید در ارزیابی‌ها مورد توجه قرار گیرد. دودایی‌نژاد با تأکید بر ضرورت ارتقای نظام کنترل کیفیت تجهیزات تجدیدپذیر خاطر نشان کرد: با افزایش تعداد تجهیزات مورد استفاده در این حوزه و تنوع شرایط آب‌وهوایی و محیطی کشور، ایجاد شبکه‌ای از آزمایشگاه‌های تخصصی و مرجع با تقسیم کار مشخص ضروری است. وی افزود، ارزیابی مستقل تجهیزات باید در دستور کار قرار گیرد و برای اطمینان از کیفیت محصولات، هماهنگی و هم‌افزایی میان نهادهای سیاست‌گذار، دستگاه‌های اجرایی و شبکه آزمایشگاهی کشور تقویت شود.

رساندن نفت به بازار به‌شدت افزایش یابد یا بخشی از صادرات با محدودیت مواجه شود، قیمت بالاتر هر بشکه ممکن است با افزایش هزینه‌ها یا کاهش حجم فروش همراه باشد. بنابراین، افزایش قیمت جهانی نفت به‌تنهایی معیار کافی برای ارزیابی منافع اقتصادی کشور‌های تولیدکننده نیست. آنچه اهمیت دارد، در آمد خالص حاصل از صادرات و میزان پایداری جریان فروش است.

پیش‌بینی بازار نفت در سال ۲۰۲۷

اوپک پیش‌بینی کرده است که تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۷ روزانه ۱۰ میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه افزایش یابد. این بر آورد می‌تواند نشانه انتظار برای بازگشت رشد مصرف باشد، اما تحقق آن به شرایط اقتصاد جهانی و روند رفع اختلالات عرضه بستگی دارد. اگر مسیرهای انتقال انرژی به وضعیت ثبات‌تری باز گردند و اقتصاد جهانی بتواند شوک قیمت‌ها را پشت سر بگذارد، افزایش فعالیت صنعتی و حمل‌ونقل می‌تواند تقاضای نفت را تقویت کند. با این حال، اگر قیمت‌های بالا برای مدت طولانی ادامه یابد، بخشی از مصرف ممکن است کاهش پیدا کند یا به منابع جایگزین انرژی منتقل شود. از سوی دیگر، سرعت بازگشت عرضه نیز اهمیت دارد. اگر تولید و انتقال نفت سریع‌تر از رشد تقاضا احیا شود، افزایش ذخایر می‌تواند قیمت‌ها را تحت فشار قرار دهد. اما اگر اختلالات عرضه ادامه یابد و مصرف هم‌زمان افزایش پیدا کند، رقابت برای دسترسی به محموله‌ها ممکن است تشدید شود.

از همین‌رو، پیش‌بینی رشد تقاضا در سال آینده را نمی‌توان به‌تنهایی نشانه‌ای از افزایش قطعی قیمت نفت دانست. بازار در نهایت به رابطه میان عرضه قابل دسترس، مصرف واقعی، ذخایر و هزینه انتقال واکنش نشان خواهد داد.

تحولات بازار جهانی نفت در مهر ۱۴۰۵ نشان می‌دهد که این بازار میان دو نیروی متضاد قرار گرفته است. اختلال در عرضه و افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل و بیمه، احتمال جهش قیمت‌ها را تقویت می‌کنند. در مقابل، کاهش پیش‌بینی رشد تقاضا و فشار انرژی‌گران بر فعالیت اقتصادی می‌تواند مانع تداوم افزایش قیمت‌ها شود. واقعیت آن است که بازار نفت دیگر فقط به تعداد بشکه‌های تولیدشده واکتش نشان نمی‌دهد. امنیت مسیرهای در یابی، هزینه انرژی‌گران نیز به عوامل تعیین‌کننده تبدیل شده‌اند. در چنین شرایطی، آینده قیمت نفت به این بستگی دارد که کدام روند زودتر تغییر کند: اختلال در عرضه و لجسنتی یا تقاضایی که زیر فشار قیمت‌های بالا و نااطمینانی اقتصادی قرار گرفته است. تاروش‌شدن این معادله، نفت ۱۵۰ دلاری یکی از سناریوهای مهم بازار باقی می‌ماند، اما نه نتیجه‌ای

جهانی، تمام هزینه‌ای را که خریدار برای دریافت محموله می‌پردازد منعکس نمی‌کند. اجاره نفتکش، بیمه خطر جنگ، تغییر مسیر کشتی‌ها، تأخیر در تحویل و هزینه تأمین مالی محموله‌ها می‌توانند قیمت نهایی انرژی را به‌طور چشمگیری افزایش دهند. گزارش دیگری از رویترز درباره بازار نفت سنگین آمریکا نشان می‌دهد که هزینه اجاره نفتکش‌های غول‌پیکر برای انتقال نفت از ساحل خلیج مکزیک آمریکا به آسیا در هفته پیش از انتشار گزارش، به بیش از ۸۰ میلیون دلار برای هر بشکه بر آورد شده است. در ابتدای سال، هزینه اجاره چنین نفتکش‌های حدود ۱۵ میلیون دلار بود. این افزایش نشان می‌دهد که حتی در مناطقی خارج از کانون مستقیم بحران نیز بازار حمل‌ونقل در یایی از تبعات نااطمینانی‌های منطقه‌ای تأثیر می‌پذیرد. در چنین شرایطی، ممکن است نفت در یک منطقه وجود داشته باشد، اما هزینه انتقال آن با محدودیت ناوگان، هزینه‌های سنگین بیمه یا را محدود کند. به بیان دیگر، می‌توان گفت که در بازار جهانی نفت عرضه اسمی با عرضه قابل دسترس تفاوت دارد. تولیدکننده ممکن است توان استخراج نفت را داشته باشد، اما اگر انتقال آن به بازار مصرف، دسترسی اقتصادی به محموله را محدود کند، به بیان دیگر، می‌توان گفت که در بازار جهانی نفت عرضه اسمی با عرضه قابل دسترس تفاوت دارد. تولیدکننده ممکن است توان استخراج نفت را داشته باشد، اما اگر انتقال آن به بازار مصرف، دسترسی اقتصادی به محموله را محدود کند، به بیان دیگر، می‌توان گفت که در بازار جهانی نفت عرضه اسمی با عرضه قابل دسترس تفاوت دارد. تولیدکننده ممکن است توان استخراج نفت را داشته باشد، اما اگر انتقال آن به بازار مصرف، دسترسی اقتصادی به محموله را محدود کند، به بیان دیگر، می‌توان گفت که در بازار جهانی نفت عرضه اسمی با عرضه قابل دسترس تفاوت دارد.

نفت‌گران تر: فشار بر تورم و رشد اقتصادی

افزایش قیمت نفت و هزینه حمل‌ونقل، آثار خود را به‌تدریج در بخش‌های مختلف اقتصاد جهانی آشکار می‌کند. نخستین پیامد، افزایش هزینه سوخت و جابه‌جایی کالا است. هزینه‌ای که می‌تواند قیمت تمام‌شده محصولات صنعتی، مواد غذایی و کالاهای مصرفی را افزایش دهد. در مرحله بعد، فشار بر تورم ممکن است سیاست‌گذاری پولی را دشوارتر کند. اگر افزایش هزینه انرژی به رشد عمومی قیمت‌ها سرایت کند، بانک‌های مرکزی برای کاهش تورم با محدودیت بیشتری روبه‌رو خواهند شد. تداوم نرخ‌های بهره بالا نیز می‌تواند هزینه تأمین مالی شرکت‌ها را افزایش دهد و سرمایه‌گذاری و تولید را تحت فشار قرار دهد. اقتصاد‌های واردکننده انرژی در این شرایط آسیب‌پذیری بیشتری دارند. افزایش قیمت نفت، هزینه واردات آنها را بالا می‌برد و ممکن است به کسری بیشتر حساب جاری، فشار بر نرخ ارز و افزایش هزینه‌های دولت برای حمایت از مصرف‌کنندگان منجر شود. در مقابل، کشور‌های صادرکننده نفت نیز لزوماً از افزایش قیمت‌ها به یک اندازه منتفع نمی‌شوند. درآمد واقعی آنها به حجم صادرات قابل تحقق، هزینه حمل‌ونقل و بیمه، شرایط فروش و امکان دریافت در آمد حاصل از صادرات بستگی دارد. اگر هزینه

«سراسر آمد» گزارش می‌دهد؛

نفت در دوراهی بحران عرضه و افت تقاضای جهانی

تأثیرپذیری بازار نفت از امنیت دریایی، هزینه بیمه

و دسترسی به نفتکش

شده است. این تحولات نشان می‌دهد که بازار هم‌زمان به دو دسته خبر واکنش نشان می‌دهد: اخباری که از کمبود عرضه حکایت دارند و اخباری که احتمال جبران بخشی از این کمبود را تقویت می‌کنند. از این منظر، برخی تحلیل‌گران بازار انرژی باور دارند که نفت ۱۵۰ دلاری بیش از آنکه نتیجه‌ای قطعی از شرایط کنونی باشد، سناریویی وابسته به تشدید بحران در آینده نزدیک است؛ سناریویی که در صورت طولانی شدن اختلالات و کاهش توان بازار برای تأمین منابع جایگزین، احتمال تحقق آن افزایش خواهد یافت.

چشم‌انداز تقاضای نفت در سال ۲۰۲۶

یکی از مهم‌ترین تحولات بازار، تغییر برآوردها درباره تقاضای جهانی نفت است. بر اساس گزارش منتشرشده از سوی خبرگزاری تسنیم در ۲۰ مهر ۱۴۰۵، اوپک پیش‌بینی رشد تقاضای نفت در سال ۲۰۲۶ را از روزانه یک میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه به ۴۰۰ هزار بشکه کاهش داده است. این سازمان در عین حال انتظار دارد تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۷ روزانه ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه افزایش یابد. نکته مهم در تفسیر این آمار، تفاوت میان «کاهش رشد تقاضا» و «کاهش تقاضا» است. بر آورد اوپک به معنای آن نیست که مصرف جهانی نفت در سال ۲۰۲۶ از آمار کاهش می‌یابد؛ بلکه نشان می‌دهد افزایش مصرف نسبت به برآوردهای پیشین بسیار محدودتر خواهد بود. در مقابل، آژانس بین‌المللی انرژی در گزارش سیستم‌های خود تصویری بدبینانه‌تر ارائه کرد و از احتمال کاهش تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۶ سخن گفت. این اختلاف برآوردها اهمیت دارد، زیرا نشان می‌دهد نهاد‌های بین‌المللی در باره رشد تأثیر بحران انرژی بر مصرف جهانی اتفاق نظر کامل ندارند. با این حال، هر دو دیدگاه بر وجود فشارهای جدی بر بازار تأکید می‌کنند. افزایش هزینه انرژی، محدودیت عرضه برخی فرآوردها و نااطمینانی درباره آینده تجارت جهانی می‌تواند مصرف‌کنندگان و صنایع را به کاهش مصرف یا تغییر الگوی فعالیت وادار کند. شرکت‌های حمل‌ونقل ممکن است بخشی از هزینه‌های خود را به مشتریان منتقل کنند، صنایع انرژی‌ریز تولید را کاهش دهند و خانوارها نیز در واکنش به افزایش قیمت سوخت، مصرف خود را مدیریت کنند.

تنگه هر مز: اهمیت هزینه انتقال به اندازه قیمت نفت یکی از ابعاد مهم بحران کنونی، افزایش هزینه انتقال نفت و فرآورده‌های نفتی است. اختلال در مسیرهای دریایی، افزایش ریسک‌های امنیتی و دشوارتر شدن تأمین پوشش بیمه‌ای کشتی‌ها، هزینه‌رساندن محموله به مقصد را بالا برده است. بر اساس گزارش‌های منتشرشده از سوی رویترز در ۱۲ اکتبر ۲۰۲۶، مقام‌های کشورهای عضو اوپک و کشورهای مشارکت‌کننده غیروپک نسبت به افزایش شدید هزینه حمل‌ونقل و بیمه محموله‌های انرژی هشدار داده‌اند. این هزینه‌ها در برخی موارد سه‌پم قابل توجهی از ارزش کالا را تشکیل داده و فشار بیشتری بر تجارت جهانی وارد کرده است. اهمیت این موضوع در آن است که قیمت نفت در بازارهای

تأثیرپذیری بازار نفت از امنیت دریایی، هزینه بیمه و دسترسی به نفتکش شده است. این تحولات نشان می‌دهد که بازار هم‌زمان به دو دسته خبر واکنش نشان می‌دهد: اخباری که از کمبود عرضه حکایت دارند و اخباری که احتمال جبران بخشی از این کمبود را تقویت می‌کنند. از این منظر، برخی تحلیل‌گران بازار انرژی باور دارند که نفت ۱۵۰ دلاری بیش از آنکه نتیجه‌ای قطعی از شرایط کنونی باشد، سناریویی وابسته به تشدید بحران در آینده نزدیک است؛ سناریویی که در صورت طولانی شدن اختلالات و کاهش توان بازار برای تأمین منابع جایگزین، احتمال تحقق آن افزایش خواهد یافت.

شده است. این تحولات نشان می‌دهد که بازار هم‌زمان به دو دسته خبر واکنش نشان می‌دهد: اخباری که از کمبود عرضه حکایت دارند و اخباری که احتمال جبران بخشی از این کمبود را تقویت می‌کنند. از این منظر، برخی تحلیل‌گران بازار انرژی باور دارند که نفت ۱۵۰ دلاری بیش از آنکه نتیجه‌ای قطعی از شرایط کنونی باشد، سناریویی وابسته به تشدید بحران در آینده نزدیک است؛ سناریویی که در صورت طولانی شدن اختلالات و کاهش توان بازار برای تأمین منابع جایگزین، احتمال تحقق آن افزایش خواهد یافت.

سناریوی جهش قیمت در بازار پرریسک

هشدار درباره احتمال رسیدن قیمت نفت به ۱۵۰ دلار در هر بشکه، در شرایطی مطرح شده است که امنیت عرضه و انتقال انرژی به یکی از متغیرهای تعیین‌کننده بازار تبدیل شده است. اهمیت این هشدار در آن است که بازار نفت، علاوه بر توازن میان تولید و مصرف، به احتمال وقوع اختلالات آینده نیز واکنش نشان می‌دهد. افزایش ریسک‌های امنیتی می‌تواند حتی پیش از شکل‌گیری کمبود واقعی، هزینه معاملات و قیمت محموله‌های قابل تحویل را افزایش دهد. با این حال، رسیدن نفت به ۱۵۰ دلار را نباید پیش‌بینی قطعی تلقی کرد. تحقق چنین سطحی به عواملی مانند شدت و مدت اختلال عرضه، وضعیت ذخایر جهانی، میزان نفوذ قابل عرضه از سوی تولیدکنندگان دیگر و سرعت بازگشت جریان عادی حمل‌ونقل بستگی دارد. گزارش‌های بازار در ۱۳ اکتبر ۲۰۲۶ نیز نشان می‌دهد که قیمت نفت، حتی در فضای پر تنش، از آمار در مسیر صعودی حرکت نمی‌کند.

تأثیرپذیری بازار نفت از امنیت دریایی، هزینه بیمه و دسترسی به نفتکش شده است. این تحولات نشان می‌دهد که بازار هم‌زمان به دو دسته خبر واکنش نشان می‌دهد: اخباری که از کمبود عرضه حکایت دارند و اخباری که احتمال جبران بخشی از این کمبود را تقویت می‌کنند. از این منظر، برخی تحلیل‌گران بازار انرژی باور دارند که نفت ۱۵۰ دلاری بیش از آنکه نتیجه‌ای قطعی از شرایط کنونی باشد، سناریویی وابسته به تشدید بحران در آینده نزدیک است؛ سناریویی که در صورت طولانی شدن اختلالات و کاهش توان بازار برای تأمین منابع جایگزین، احتمال تحقق آن افزایش خواهد یافت.

مدیر سامانه هوشمند سوخت:

شناسه‌دار کردن کارت سوخت جایگاه‌ها، قاقاق را متوقف می‌کند

مدیر سامانه هوشمند سوخت با تأکید بر اینکه ۱۰۰ درصد عرضه خارج از شبکه سوخت از طریق کارت‌های اضطراری انجام می‌شود، گفت: طرح شناسه‌دار کردن کارت‌های جایگاه‌داران با هدف ایجاد پروفاایل اختصاصی برای هر سوخت‌گیری و رصد دقیق متقاضیان کلید خورده است تا راه قاقاق سوخت برای همیشه مسدود شود. از طرف دیگر، طرح‌های مربوط به احتمال افزایش عرضه برخی جایگاه سوخت مراجعه می‌کند، احراز هویت از طریق کارت‌های بانکی معتبر انجام خواهد شد؛ در این روش، فرد با کشیدن کارت بانکی خود و انتخاب میزان سوخت مورد نیاز، فرایند سوخت‌گیری را تکمیل می‌کند. باصفا اعلام کرد: نکته حائز اهمیت این است که در این طرح، سهمیه سوخت به مالک خودرو تخصیص داده می‌شود، نه به خودرو؛ تغییری که نسبت به وضعیت فعلی، رویکردی متفاوت و دقیق‌تر برای مدیریت مصرف محسوب می‌شود.

وی با تأکید بر لزوم شفافیت در هویت کاربران، اضافه کرد: فرایند سوخت‌گیری با کارت‌های هدیه به دلیل فقدان هویت مشخص پشت کارت، امکان‌پذیر نیست و سیستم قادر به شناسایی دارندة آن نخواهد بود.

سرپرست وزارت نفت خبر داد:

تعمیرات پالایشگاه‌های پارس جنوبی برای فصل سرما تکمیل شد

سرپرست وزارت نفت گفت: با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، تعمیرات اساسی پارس جنوبی تکمیل شده و آمادگی کامل برای فصل سرد سال وجود دارد. به گزارش اقتصادسراسر آمد، حمید بُرد با اشاره به وضع تعمیرات اساسی و بازسازی پالایشگاه‌های پارس جنوبی، بیان کرد: با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، تعمیرات اساسی به‌موقع در ماه‌های شهریور و مهر پیگیری شد و هم‌اکنون بخش اصلی این عملیات تکمیل شده است و آمادگی کامل برای ورود به فصل سرد سال وجود دارد.

وی با اشاره به روند بازسازی واحدهای آسیب‌دیده پارس جنوبی تصریح کرد: تعمیرات اساسی پالایشگاه‌های پارس جنوبی براساس برنامه انجام شده است و پروژه‌های بازسازی و توسعه‌ای نیز با شتاب مطلوبی دنبال می‌شوند تا بتوانیم در زمستان پیش‌رو، خدمات شایسته و پایداری به ملت شریف ایران ارائه دهیم.

سرپرست وزارت نفت همچنین با اشاره به شرایط ناشی از جنایات جنگی دشمن آمریکا- صهیونیستی و ضرورت مدیریت مصرف حامل‌های انرژی تأکید کرد: از مردم شریف کشور تقاضا داریم صرفه جویی لازم را سرلوحه قرار دهند و مصرف غیرمصرفانه را کنار بگذارند تا بتوانیم از این نعمت خدادادی به شکل درست استفاده کنیم تا با همبستگی و همدلی، بتوانیم از این گر دنده‌های سخت تاریخی نیز عبور کنیم. بود ضمن ابلاغ سلام مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری به کارکنان و متخصصان صنعت نفت و قدر دانی از تلاش‌های مضاعف آنان، گفت: مردم شریف خطه جنوب و به‌ویژه استان بوشهر همواره میزبانان شایسته‌ای برای صنعت نفت بوده‌اند و پیوندی نزدیک و تنگاتنگ با این صنعت دارند؛ هدف از این سفر افزون بر خداحافظ و ابلاغ پیام رئیس‌جمهوری، بررسی میدانی است تا سرعت بیشتری به فرایند بازسازی‌ها بخشیده شود. در جریان جنگ تحمیلی سوم، شماری از پالایشگاه‌های گازی پارس جنوبی هدف حمله دشمن قرار گرفتند و بر اثر این حمله‌ها روزانه ۲۳۰ میلیون مترمکعب ظرفیت پالایش گاز کشور از چرخه خارج شد اما با تدابیر اندیشیده شده و تلاش‌های بی‌وقفه کارکنان در صنعت نفت تاکنون حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب از این ظرفیت از محل ظرفیت‌های